

Der er ingen af de fire formål, som vi ønsker at støtte i SF, og derfor vil vi ikke støtte de to foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er jo en ærlig sag, at SF ønsker at prioritere penge anderledes, end regeringen gør.

Nu er det jo således, at der, ikke i forbindelse med denne finanslov, men den forrige finanslov, var en væsentlig omprioritering, hvor vi fik fokus på at få bygget en masse nye boliger. Det er jo også noget af det, der skal ses i den sammenhæng, når man nu tager den samlede reduktion i rammen.

Men når det nu er sådan, at vi bruger færre penge – det kan man jo se i finanslovsforslaget og af det, der bliver vedtaget – er det så ikke relevant, at vi får mere effekt af de penge, der bruges? Er det ikke relevant, at den byfornyelseslov, vi får efter denne reform, bliver mere enkel, bliver mere ubureaukratisk, således at vi får mere for pengene? Er det ikke relevant? Nå, det kan godt være, det ikke er relevant i SF-optikken. Det er i hvert fald relevant i borgerlig optik.

Med hensyn til den lejerbeskyttelse og de problemstillinger, som hr. Morten Homann opstiller, er lejerbeskyttelse ved renovering, også når det ikke er byfornyelse, ikke tilstrækkelig, når vi taler renovering i andre tilfælde end byfornyelse, når vi taler genhusning, og når vi taler vetoret? Der er jo en fuldstændig ensretning af reglerne i det reformforslag, vi står med her, sammenlignet med lejelovgivningen.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil sige, at jeg må give hr. Ulrik Kragh ret i, at hr. Ulrik Kragh står med et problem. Hvad skal man dog stille op, hvordan skal man sikre, at man overhovedet får noget for den gode fjerdedel af byfornyelsesbudgettet, man har tilbage? Det har hr. Ulrik Kragh fuldstændig ret i. Så må jeg sige, at jeg omvendt ikke synes, at hr. Ulrik Kragh slipper så godt fra det. Det er et spørgsmål om at prioritere, så man faktisk får mere ud af sine penge.

Med det foreliggende forslag bliver det nemmere for de private udlejere at spekulere i, hvordan man får noget ud af byfornyelseskasserne. Man kan vælte en større del af omkostningerne over på lejerne. Man mister muligheden for, at

man som kommune kan gå ind og sige: Her har vi altså en ejendom, som der er brug for bliver byfornyet, og en ejer, som ikke lever op til sine forpligtelser. Der er det ikke længere muligt at sætte ejeren stolen for døren.

Hvis man skal se på, hvad det er for nogle håndtag, hr. Ulrik Kragh har fundet for bare desperat at få et eller andet ud af den fjerdedel af budgettet, han har tilbage, så synes jeg, det er meget sølle. Jeg synes ikke, der er noget i det her forslag, der tyder på, at man får mere byfornyelse og mere effektivitet ud af pengene. Tværtimod synes jeg, at det tyder på, at man måske endda får endnu mindre ud af den fjerdedel af budgettet, man har tilbage.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om SF's ordfører er enig i følgende, som en ikke helt tilfældig person har sagt her i Folketinget den 18. marts 1980. Jeg vil godt citere. Der står:

»Jeg vil godt rent indledningsvis slå fast, at venstre mener, at byfornyelse som princip er en god og rigtig ting. Det er på tide at gøre op med »brug og smid væk«-filosofien i boligpolitikken. Det er samfundsøkonomisk mere fordelagtigt at bevare og forbedre den bestående bebyggelse fremfor bare at rive ned og bygge nyt. For det første er det billigere at udnytte den eksisterende infrastruktur fremfor at skulle opbygge en ny. For det andet er modernisering og vedligeholdelse mindre belastende for betalingsbalancen, end nybyggeriet er det. For det tredje giver en given investering i byfornyelse mere beskæftigelse end den samme investering i nybyggeri. For det fjerde sikrer byfornyelsen af de ældre bykvarterer en bedre befolkningsfordeling i de større byers boligområder. For det femte vil en byfornyelse sænke forbruget af landbrugsjord til byudvikling. For det sjette kan en rigtigt gennemført byfornyelse skabe et bedre bøliljø end den betonslum, der er vokset op i kølvandet af tidligere tiders totalsaneringer.«

Sagt af hr. Anders Fogh Rasmussen den 18. marts 1980.

Er man ikke enig i SF i, at det faktisk var nogle kloge betragtninger, man på et tidligere tidspunkt havde fra Venstres side?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja, det var til hr. Morten Homann. Der kan ikke stilles spørgsmål til andre.